

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Έδόμη ἄδεια δπως ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀλαίς τῆς Λοκρίδος ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς, ἐν Δήλῳ κατὰ τὸν χῶρον τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς. Ἐπίσης θὰ γίνωσιν ἀνασκαφαὶ ἐν Ἰθάκῃ ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδία καὶ ἐν Χίῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κονγουνιώτου.

— *Ἐπετρόπη εἰς τὴν Γερμανικὴν Σχολὴν νὰ περατωσῃ τὰς ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνασκαφές.

— *Ἐπετρόπη εἰς τὸν Γερμανὸν ἀρχαιολόγον κ. Μπρούκεννερ δπως ὅπως ὀνεγζίσῃ τὰς μελέτας τον εἰς τὸν Κεραμεικὸν ἐν τῷ πρὸ τοιετίας ἀνευρεθέντι λειχθῆσθαι τὸν Τριτοπατέρον καὶ ἐπισκευάσῃ μημεῖα ταῦτα.

— *Ἐπεργατώθησαν αἱ ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφαὶ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς.

— *Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολαγικοῦ συμβουλίου ἡ συνέχισις τῆς ἀγαστηλώσεως τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀρχοπόλεως καὶ ἡ στεγέωσις μημεῖων τικῶν τῆς Δήλου.

— *Ἐν Νικοπόλει αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐπιμελεῖς τοῦ κ. Φιλαδελφέων ἐπετελούμεναι ἀνασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς ἐπιτυμφίους ἐπιγραφάς, ὡραῖαν μαρμαρίνην σαρκοφάγον μετὰ πτεριομάτων, ὑάλινα ποτήρια, λύγρους, γάλκινα κοσμήματα, νομίσματα Ἀδυούστου καὶ ἄλλα.

★

“Ως γνωστὸν κατὰ τὴν μεγάλην ναυμαχίαν τὴν γενομένην παρὰ τὸ Ἀκτιον ἀκοστήσιον πλησίον τῆς Ποσειδέζης ὁ ρωμαῖος Αἴγυοντος ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν Κλεοπάτραν καὶ ἔγινε μονάρχης πατέρος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Μετὰ τὴν νίκην ἔκπισεν ἐκεῖ πόλιν ἥν ὠνόμασε Νικόπολιν καὶ ἀνήγειρε ταῦτα μέγαν. Τὸν ναὸν τοῦτον ἀνεκάλυψεν ὁ κ. Άλ. Φιλαδελφεύς, διστις τηλεγραφεῖ: «Ἀνακαλύψθεις ὄντως σταδίου Νικοπόλεως ναὸς ἀρχαῖος ὑπῆρξεν μέγιστος καὶ πολυτελέστατος. Είχε μῆκος περίπου 56 μέτρων, πλάτος 23 ωνθμοῦ Κορινθιακοῦ, ἐκ λίθου λευκοῦ ἐπιχωρίου. Ἐπὶ ζωοφόρου ἐπιγραφῇ λατινικῇ κολοσσαίᾳ μήκους πολλῶν μέτρων. Μέγεθος ψηφίων 0,20 μ. Ἀναφέρεται εἰς Αὐτοκράτορα τικήν. Ἡ ἀνέύρεσις τοῦ ναοῦ εἶνε γεγονός σημαντικώτατον, διότι πάντες μέχρι σήμερον ἀνεξήτησαν αὐτὸν ἐπὶ ἄλλων λόφων».

★

“Ἐκ Ρώμης ἀγγέλλεται ὅτι πλησίον τοῦ λιμένος Ταλαμόντε εἰς τὸ Γκροσέτο ἀνεκαλύψθη μέγια μανσωλεῖον περιέχον ὅστα πολλῶν ἀνθρώπων. Πρόκειται περὶ τοῦ μανσωλείου μᾶς μεγάλης μάχης συναρθείσης κατὰ τὸ 225 πρὸ Χριστοῦ μεταξὺ γαλατῶν καὶ ρωμαϊκῶν λεγεώνων καὶ κατὰ τὴν δόπιαν ἐνίκησην οἱ ὑπατοὶ Πάπος καὶ Ρηγοῦλος, περὶ ὃν ὅμιλες ὁ Πολύβιος εἰς τὴν ιστορίαν τον. Κατὰ τὸ 1892 ἥδη εἴχεν ἀνακαλύψθη ὁ ναὸς τὸν δόπιον οἱ Ρωμαῖοι εἰχον ἀνεγέρησην τότε εἰς ἀνάμυσιν τῆς μεγάλης αὐτῆς νίκης. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἔξαπολουθούσιον.

★

“Ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν δόδον Μαραθῶνος ἀνευρέθησαν ἀρχαῖοι ἀρχαῖοι τάφοι. Οὗτοι ἀπετελοῦντο ἐκ σοσκοφάγων κατεσκευασμένων ἐκ πέδων ἀμυγδαλωτοῦ καὶ ἀνῆκον ὡς ἐφάνη ἐκ τῶν πτεριομάτων εἰς τὸ τέλος τοῦ πέμπτου αἰώνος. Ἐντὸς αὐτῶν εὑρέθησαν διάφορα μικρὰ ἀγγεῖα μὲν μέλινα γάνωμα, ἐν μορμάριον ἀλάβαστρον καὶ μία κάλυξ ἐκ λίθου χρωματιστοῦ.

★

Μετεφέρθη εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καὶ ἐφηρούσθη εἰς τὸν τοίχον τῆς μεγάλης αίθουσῆς του εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, ἐν θαυμάσιον Ρωμαϊκὸν μωσαϊκὸν ἀνακαλύφθειν ἐσχάτως μεταξὺ τῶν ἐρειπώνων μᾶς ἐπαύλεως τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς εἰς τὸ Χάμασονοθ τοῦ Νεοροσίου. Τὸ Μωσαϊκὸν αὐτὸν ἔχει ὑψος 16 ποδῶν καὶ πλάτος 12, εἰς τὸ κέντρον δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει λεπτοτάτη καὶ ωραιοτάτη εἰκὼν ἀναπαυσισθεῖσα τὴν Ἀφροδίτην ἀναδιο-

μένην ἐκ τῶν ὑδάτων. Εἰς τοὺς πόδας τῆς ὑπάρχει μία κουχῆλη κυματομένη εἰς τὰ κύματα. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνος ἔχει καταστραφῆ ἐκ πυρκαϊᾶς, ἀλλὰ δολον τὸ ὑπόλιπον διατηρεῖται θαυμάσια. Ἡ κεντρικὴ αὐτὴ εἰκὼν περιβάλλεται ἀπὸ πολλὰ γεωμετρικὰ σχήματα, ἐν εἰδεῖ πλαισίον, ἀναπαυσισθέντα διαφόρους δελφίνας. Τὸ Μωσαϊκὸν αὐτὸν ἔχει κατασκευασθῆ με πέτρας διαφόρου χρώματος, αἱ δολοι είναι ὁραστάταται.

★

Θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ ὁδῷ Θρασούλλου πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ οὐδείν τοῦ Περιπλέοντος καὶ ἐν τῷ Ωρωπῷ εἰς τὸ Ἀμφιάρειον ἵερον ἐποπτεύει τοῦ κ. Λεονάρδου.

— *Ἐν Τεπελευτίῳ παρὰ τὸ κωδίον Σαλαίου ενδρέθη ἐπεπλύραφος στήλη ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ποσειδῶνα μετ' ἀναγλύφου, εἰκονίζοντος ταῦν, τοῦ Ζεος αἰῶνος π. Χ.

— Καὶ ἔλθεσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων κ. Κυπαρίσου ἐν Θάσῳ διατηροῦνται τὰ ἔξης ἀρχαῖα οἰκοδίματα. Ὁ ναὸς τοῦ Πυθέον Απόλλωνος, ἡ στοὰ καὶ ὁ βωμὸς τῆς Ἀστέμιδος Πωλοῦ, τὸ Θέατρον, τὸ Θεώριον ἢ πιθανότερον Πρυτανεῖον, τὸ Βουλευτήριον καὶ ἡ ἀψίς τοῦ Καρακάλλα. Ενδρέθησαν ἥδη 400 λαβαὶ πηλίνων ἀμφορέων ἐπεπλύραφοι.

— *Ἐδόμη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ἡ ἄδεια ἀνασκαφῶν εἰς τὴν Πέλλαν τῆς Μακεδονίας, τὴν πατρίδα τοῦ Μεγ. Ἀλεξανδροῦ. Τῶν ἀνασκαφῶν θὰ ἐποπτεύσῃ δ. κ. Οἰκονόμου.

★

— *Ἐν Πομπηΐᾳ γενομένων ἐσχάτως ἀνασκαφῶν ενδρέθη δοχεῖον πήλινον, περιέχον ὕδωρ. Κάτιοι τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶνε ἐν τῷ δοχείῳ ἀπὸ 18 αἰώνων, διατηρεῖται ἀραλοκόλωτον.

★

— *Ἐκ Βασιγκτῶνος ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Ἐλλήνος πρεσβευτοῦ δι τοῦ ἀνεκαλύφθη ἐν Βαλτικῷ ἀρχαῖα Ἐλληνικὴ ποτομῷ θαυμασίας τέχνης, πλατεῖον πρὸ 10 ἑτῶν ἐν τοῦ ἐν τῷ Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῷ Μουσείον. Ἡ προτομὴ παριστῆ πενταετὴ παιδίσκη, εἶνε ἐκ Παφλαί μαρμάρον καὶ ἔχει ἀρχαῖα τοῦ λαμπόν. Ενδρέθη θαμμένη ἐν τῇ κατοικίᾳ Ἐλληνος. Ἡ ἀξία τοῦ ἀγάλματος ὑπολογίζεται εἰς 3,000,000 δρ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

“Ωραιοτάτη καὶ καὶ” ἐξοχὴν πατριωτικὴ ἡ θέα τοῦ ἐν Ρόδῳ δημοσιογράφον κ. Γ. Δρακοντίδην νὰ ἐδῶνοι Λεύκωμα τὸν Δωδεκανήσον. Περιλαμβάνει σύντομον ἀλλ’ ἀκριβῆ ιστορικήν, ἐνθνολογικὴν καὶ κοινωνικὴν περιγραφήν ἐκάστης τῶν δώδεκαν Ἐλληνικῶν, ἀλλ’ Ιταλοκρατούμενων νήσων τοῦ Αἴγαλου, γραφεῖσαν ὑπὸ εἰδικοῦ ἐξ ἐκάστης νήσου λογίου. Τὸ ἔργον πολύτιμον ἀληθῶς, πουμεῖται ὑπὸ εἰκόνων ἐκάστης νήσου καὶ τῶν σπουδαιότερον τοπίων καὶ ἀρχαιολογικῶν μυημείων, 60 ἐν ὅλῳ, προτίσσεται δὲ ὑρατὸν στηβολικὸν σχεδίασμα ὑπὸ τοῦ κ. Ρούμπου τῶν δώδεκαν νήσων ἐν εἰδεῖ παρένων, αἱ ὅποιαι τείνουν τὰς κείταις πρὸς τὴν νικήτριαν Ἐλλάδα. Ἐν τέλει καταχωροῦνται τὰ ενδύλια ταῦτα καὶ σθεναρὰ δημοψηφίσματα τῶν κατοίκων πασῶν τῶν νήσων, δι’ ὧν διατρωοῦνται δι μετάτρεπτος αὐτῶν πόθος τῆς μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἐν ώσεως.

★

— *Amours—Pines—Folies. Ποιήσεις τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Henry de Chertemps. Bibliothéque de la « Vie moderne ». Lib. airie Falque. Αἴσθημα βαθή, κυμάνεις ποικίλων αἰσθημάτων, λέπτης καὶ χαρᾶς, ἔωστος καὶ πατρίδος, διαπλέοντα τὸν ποιητικὸν αὐτὸν τόπον. Οἱ ίδιοι ποιητής ἔχει γράψη καὶ μονόψηκτον ἔργον, τὸν « Ελληνικὸν Ερωτα ».

Α. Παπαδόπουλος — **Κεραμεύς**, ὑπὸ Γρ. Παπαμιχαήλ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Βιογραφικὴ μελέτη περὶ τῶν ἐκλιπόντων διαιτησπόδις παλαιογάραφων, μετὰ πλήρους καταλόγου τῶν ἔργων οὐτοῦ, ἀνεργομένων εἰς 240, μελετῶν κατὰ τὸ πλεῖστον δημοσιευθεῖσῶν εἰς διάφορα περιοδικά. Εἴχης ἔργον θά̄ ἡτο ἡ συσσωμάτωσις καὶ ἔκδοσις τῶν πολυτίμων συγγραφῶν τοῦ μεγάλον βιζαντιολόγου.

Η ἔκθεσις τῆς Ρώμης. — Εἰς ιδιαίτερον τεῦχος μὲν καλλιτεχνικὰς εἰκόνας ἀδημοσιεύθησαν τὰ περὶ φάγματά της ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ τιμήματος τῆς ἐν Ρώμῃ ἐκπλήσσουσας τοῦ 1911. Τὴν ἔκθεσιν συνέταξεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Θάνος Μπασινᾶς.

Ἡ γυναικα.—Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸν ἔξεταῖσται ἡ γυνὴ ὡς προδίὸν τοῦ παρελθόντος, οὐμφωνά πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δετερημοῦ, ἔπειτα ὡς παράγων κοινωνικὸς καὶ ὡς παράγων πολιτικοῦ. Καὶ τέλος ὁ συγγραφεὺς καταλήγει εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν δικαίων ἀξιώσεων, τὰς δύο ποιάς ἡμιποδεῖται ἐγγὺ διὰ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέουν τῆς **Ἡ μετάφρασις ἐπιτυχῆς τοῦ κ. Χ. Νεοκλέους.** **Ἐξεδόθη** εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη.

«Αξ ταχινώμεν τὸ δῆμον». Θούριον κατὰ τῶν Βουλγάρων, ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ φιλοσάτιδος λόγιου κ. Θερμ. Φιλαδελφέως καὶ μελιποιηθὲν ὑπὸ τοῦ γεωργάτον συνθέτον κ. Δημ. Δούρη. Καταλληλότατον ἴνεισακθῆ εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὰ πρώτα κριτικά. — Αἱ μελέται αὗται, τοῦ καὶ Κωστῆ Παλαμᾶ ἀποτελοῦνται οειδῶν ἐμβούλησθαι κριτικῶν ἐπί τῆς Νεοελλήνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων των συγγραφέων — τοῦ Ρήγα, τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Κάλβου, τοῦ Μαρκοῦ, τοῦ Ποινλᾶ, τοῦ Λασκαρίτου, τοῦ Ροΐδου, τοῦ Βιζηντοῦ, τοῦ Καρκαβίτου, τοῦ Ψυχάρη κ.λ.π. Πλήρως γενικῶς περὶ τῆς τέχνης ἀντιλήφεων καὶ τοῦ τῆς κριτικῆς τοῦ ἔργου ἐνὸς ἐκάστου τῶν κριτιμένων, περιλαμβάνοντος, καὶ ἐνδιάφερούσας περὶ τῶν συγγραφέων πληροφορίας. Αἱ μελέται αὗται τοῦ κ. Παλαμᾶ εἰς κομιδόναν ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ, εἶναι δὲ ὅλαις γραμμέναι εἰς καμπαρένουσαν, καὶ δι' αὐτῶν ἀγανάκτουσαν μετὰ μεγαλείτερον ἐνδιάφεροντος.

Τίτλοι Σριποσα.—Είναι τό νεφαλαύδες ἔργον τοῦ μεγάλου πανθείστοῦ φιλοσόφου. Ἐν αὐτῷ ἐπιστημονικῶς, διὰ καὶ ἐξοχὴν κοιτικῆς μεθόδου ἀνάγεται ὁ συγγραφεὺς εἰς γενικωτάτας καὶ καθοδομένας ἀντιλήψεις περὶ Θεοῦ, περὶ ἀρχῆς καὶ τῆς φύσεως τῆς ψυχῆς, περὶ αντασθμάτων καὶ παθῶν, περὶ κανονίας, κανονικῆς ἐξαρθρίσεως τοῦ ἀνθρώπου πλ. Αἱ ὑγραὶ καὶ ἐπέροδοι θεωρεῖσι τοῦ ἀποτελοῦντος κανονικάτην βάσιν τῆς νέας φιλοσοφίας. Τὸ σύγχρονα τοῦ το εἰς μετάφραστον κατελλογικήν ἔπο τοῦ κ. Ν. Κουντουράτου ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην Φέξην.

Τὸ Αὐτεξούσιον ἐπὸ Σοτενάουερ.— Μετάφρασις
κ. Ἀντ. Πολυμέρη. Ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ
Καινοτολογικὴν Βιβλιοθήκην Φέβρ. Ὁμοίωσεν ἐκ τῆς
ἐμπειρικῆς γνωστογίας καὶ σινδιάδων τὰς παρατηρήσεις
αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκ τῆς φυσιολογίας ποιότατα, διερευνῆ-
ται πρωγματικῶς ὑπάρχη ἐλευθερία βονήσεως εἰς τὸν
ἀνθρώπον, κατὰ πόσον δὲ οὗτος δρισταταὶ ἀποδόσαστον
πρέπεισαν προηγουμένων καὶ συγχρόνων τοῦ ἐνεργειῶν
εἴναι δηλαδὴ οὕτος ἀποτέλεσμα μὲντον ἡ αἰτία. Ἐπὶ τῇ
βάσει δὲ τῆς ίδιας αὐτοῦ θεωρίας περὶ τούτων προσβούσιων
οἱ Σοτενάουερ ἀναπτύσσει συναρφός τὰς περὶ τῆς ἡθικῆς
ἀντιλήψεις του, πόσιμα τῆς δῆλης φιλοσοφίας τον.

«Ο διαδελληνισμός πάλαι καὶ νῦν» ἐπὸ τοῦ
καθηγητῶν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν Μονάχῳ Αὐ-
γούστου Χάιζεμπεργ. Ο σοφὸς καθηγητὴς ἔσεινά τηρ-
φιελληνικήν κίνησιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐκθέτει τὰς δυ-
γερέας καθ' ὃν εἰχεν αὐτῇ τὰ παλαίση λόγῳ τῆς ἀντι-
δοσιακῆς πολιτικῆς τοῦ Μέττερνιχ. Ο συγγραφεὺς ἀφιε-
γοῦ πολλὰς σεῖλας εἰς τὸν Βαυαρίαν Λον-
δοβίτην, εἰς τὸν καθηγητὴν Θείσοντον καὶ εἰς τοὺς διαφό-
ρους ἄλλους ἐπιφανεῖς φιλέλληνας, ἐν οἷς συγκαταλέγεται
καὶ τὸν μέγαν λοιπόν Γκατέ. Ο Χάιζεμπεργ φρονεῖ
ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦ 1913 εἶνε ἀντάξιοι τοῦ 1821.

Τὸ μεθυγαρικὸν καὶ κοτικὸν ἔργον τοῦ Ε. Ροΐδου,
ἐνὸς ἐκ τῶν ἐπιλεπτότερον πνευμάτων τῆς γεωληγικῆς
φιλολογίας, συγκεντρώθη πλήρες εἰς τοὺς ἑπτὰ τόμους,
οἵτινες ἔξεδοθήσαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Φεξη. Οἱ δύο
ἄρτι ἐκδοθέντες, ἐπιμελεῖ τῷ κ. κ. Π. Πετροκού-
νου καὶ Α. Ἀνδρεάδου περιέχουν μελέτας φιλολογι-
κάς, καλλιτεχνικάς, φιλοσοφικάς, θρησκευτικάς, ιστορι-
κάς, ἐπιστημονικάς, πρὸς δὲ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις,
ὑπὸ τὸν τίτλον **«Ἔλλεργα καὶ Ημαδειπόμενα»**.
Εἶνε παραδειγματικὴ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ στοιχή, μεθ' ἣς
οἱ ἐκδόται συνέλεξαν καὶ κατέταξαν τὰ ἔργα τοῦ Ροΐδου,
συνοδεύσασθε μὲς σημειώσεις διαφανιστικαί. Οὕτω, εἰς τὸν
“Ἐλληνα ἀναγνώστην πρόσκειται συγκεντρωμένον τὸ πνεῦμα
τοῦ Ἐλλήνος συγγραφέως, τὸ δόπονον ἐπὶ μακρὰν σειράν
ἐκνοιάζοντος καὶ ἥδη παραμένει πηγὴ κοτικῆς ὁδοντητοῦ
ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων δε-
καετηρίδων.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Λαογραφία. Τόμος Δ' τεῦχος Α—Β', πλουσιώτατον εἰς λαογραφικὸν ὑλικόν. Δημοσιεύονται δημοτικὰ ἀσμάτα καὶ παραδόσεις. Ἰδιαίτερας μερίας ἀξιαί αἱ μελέται τοῦ κ. Πολίτου περὶ δρακοντοτοις τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, καὶ τοῦ κ. Κουγέτου περὶ τῶν ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ Ἀρέθα λαογραφικῶν εἰδήσεων. Δημοσιεύονται καὶ Μοιρολόγια Μαντιάτικα εἰς περόντα πολεμιστὴν κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, εἰςφορίζοντα τῷριν λαϊκὴν ψυχὴν καὶ ἔξαιρομενα εἰς Σπλαντικὸν ὑψος.

«Χρονικά». Φιλολογική και σατυρική έρδομαδιάσης πειθώνων, έκδοσμένη ἐν Καπόλει ὑπὸ τῶν κ. κ. Χριστοφορίδων και Χονασσίδων.

«L'Essor» Ιούλιος 1913. Ειδικὸν τεῦχος ἀφιερωμένον εἰς τὸν Γάλλον ποιητὴν N. Beaumain.

Ορευν. Μητριαῖον περιοδικόν. "Ετος Α'. Ἀρ. 1.
Διενθύνεται Β. Σκιληρός καὶ Α. Κωνσταντόπουλος. Ως
ἐν τῷ τίτλῳ ἐμφαίνεται, συγκεντρώνει τὰς δραματικὰς
λογοτεχνικὰς τάσεις τῆς νέας γενεᾶς.

ΑΓΓΕΛΔΩΝΤΑ

⁵ Υπὸ τοῦ ἐν *K* πόλει Ζωγραφείου Ιυματίου ἀγγέλ-
λεται ἡ ἀπὸ τῷ ἔτος 1914 ἔκδοσις, τὸ τέταρτον ἥδη, τοῦ
ἔποιον Ημερολογίου ἡ «ΕΛΛΑΣ».

*Αγγέλλεται ή ἔκδοσις νέας *Αθηναϊκῆς ἐφημερίδος καθημερινῆς, ὑπὸ τῶν τίτλων «Νέα Βαλάκ», διεργητ-
τευούσης τὰς γρώμας τῆς Κοινωνιολογικῆς ὁμάδος.

Νέα ἐπίσης ἔφημερις — οἰκονομολογικὴ — θὰ ἐνδοθῇ, ὅτι
«Πλευτῶν δύο».